

Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru k návrhu rozhodnutí Rady o hlavních zásadách politiky zaměstnanosti členských států – Část II integrovaných hlavních směrů strategie Evropa 2020

KOM(2010) 193 v konečném znění

(2011/C 21/12)

Hlavní zpravodaj: **pan GREIF**

Dne 5. května 2010 se Rada Evropské unie, v souladu s článkem 304 Smlouvy o fungování Evropské unie, rozhodla konzultovat Evropský hospodářský a sociální výbor ve věci

návrhu rozhodnutí Rady o hlavních zásadách politiky zaměstnanosti členských států – Část II integrovaných hlavních směrů strategie Evropa 2020

KOM(2010) 193 v konečném znění.

Předsednictvo Evropského hospodářského a sociálního výboru pověřilo dne 27. dubna 2010 specializovanou sekci Zaměstnanost, sociální věci, občanství přípravou podkladů na toto téma.

Vzhledem k naléhavé povaze práce Evropský hospodářský a sociální výbor jmenoval pana GREIFA hlavním zpravodajem na 463. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 26. a 27. května 2010 (jednání dne 27. května 2010), a přijal následující stanovisko 134 hlasy pro, 9 hlasů bylo proti a 12 členů se zdrželo hlasování.

1. Závěry

EHSV

— lituje toho, že Rada a Komise stanovily pro přijetí hlavních směrů tak napjatý časový plán, že prakticky neumožňuje skutečnou diskusi s organizovanou občanskou společností a parlamenty;

— shledává, že hlavní směry dostatečně nezohledňují skutečnost, že v kontextu krize by boj proti nezaměstnanosti měl patřit k hlavním bodům politiky EU a členských států;

— oceňuje zaměření na omezený počet hlavních směrů, považuje je však za příliš obecné a skromné na to, aby mohly vést k účinným opatřením, což oslabuje evropský přístup;

— shledává, že politická doporučení týkající se trhu práce (orientovaná na zlepšení zaměstnatelnosti) jednoznačně příliš zdůrazňují nabídku, a požaduje silnější zohlednění inteligentní politiky poptávky, jež podporuje budoucí růst a inovaci a přispívá k tvorbě dalších pracovních míst;

— je znepokojen tím, že v nových hlavních směrech se již nevyskytuje cíl plné zaměstnanosti, jenž byl ústředním bodem předchozích hlavních směrů;

— s podivem konstatuje, že hlavní zásady neobsahují žádné konkrétní pokyny ohledně kvality pracovních míst,

a navrhuje sloučit hlavní směr 8 a 9 a zavést oddělený hlavní směr na podporu kvality pracovních míst;

— vítá, že je kladen důraz na znalostní trojúhelník a zvyšování kvalifikací, přál by si však vidět ambicióznější opatření pro boj proti nezaměstnanosti mladých lidí a na podporu vzdělávání a odborné přípravy zdravotně postižených;

— kritizuje skutečnost, že hlavní směry celkově příliš málo zohledňují politiku rovnosti žen a mužů (např. podporu žen);

— výslovně oceňuje, že „podpora sociálního začleňování a boj proti chudobě“ tvoří samostatný hlavní směr, přičemž by mělo být silněji zdůrazněno snížení rizika chudoby dětí a mladých lidí;

— shledává, že ke snížení rizika chudoby je nutná řada stabilních a spolehlivých ukazatelů umožňujících měřit a monitorovat dosažený pokrok, takových ukazatelů, jež např. měří i poměr mezi příjmem a kupní silou a koncentrací příjmů (Giniho koeficient), a že míra ohrožení chudobou by měla být používána jako běžný všeobecně uznávaný relativní ukazatel chudoby;

— domnívá se, že pasáže o integraci skupin, jež jsou nadměrně ohroženy chudobou (např. matky samoživitelky, osoby přistěhovaleckého původu, senioři s nízkými důchody, zdravotně postižení), by mohly být jasněji formulovány.

2. Kontext: kritika napjatého časového plánu Komise a Rady

2.1 Evropská komise 27. dubna 2010 navrhla nový soubor hlavních zásad politiky zaměstnanosti členských států. Spolu s hlavními směry hospodářských politik tvoří integrované hlavní směry strategie Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění. Ve dnech 25. a 26. března 2010 dospěla Evropská rada k dohodě o nové strategii, která má být formálně přijata v červnu.

2.2 EHSV opakovaně podpořil integrovaný a víceletý přístup k budoucí strategii EU a vždy upozorňoval, že plné zapojení parlamentů, sociálních partnerů a občanské společnosti na evropské a vnitrostátní úrovni je klíčovou podmínkou úspěšné politické koordinace, jež musí být splněna ve všech fázích tohoto přístupu⁽¹⁾.

2.3 Ve svém stanovisku ke strategii EU po roce 2010 EHSV rovněž požadoval, aby byly při přezkumu této strategie odstraněny strukturální překážky, které brání účinnému zapojení vnitrostátních parlamentů a skutečnému dialogu se sociálními partnery a občanskou společností⁽²⁾. Jedním z důvodů bylo, že konzultace prováděné v rámci přípravy a obnovy hlavních směrů byly již po léta prováděny neuspokojivým způsobem.

2.3.1 EHSV na tuto skutečnost s politováním poukázal v několika stanoviscích k hlavním směrům a naléhavě vyzýval Komisi a Radu, aby změnily časový plán, a to zejména v těch letech, kdy se v rámci koordinace přijímají strategická rozhodnutí. Účinné zapojení všech příslušných sociálních a politických subjektů na vnitrostátní a evropské úrovni do politického procesu hledání konsenzu musí být zajištěno.

2.4 O to více EHSV lituje, že i letos, kdy se v rámci strategie Evropa 2020 rozhoduje o nových prioritách strategie pro růst a zaměstnanost na 10 let, stanovila Rada a Komise pro přijetí hlavních směrů tak napjatý časový plán. Ten neumožňuje prakticky žádnou skutečnou diskusi s organizovanou občanskou společností a s parlamenty.

2.5 Za těchto okolností Výbor konstatuje, že vzhledem k mimořádně krátké lhůtě mezi zveřejněním návrhu rozhodnutí Rady a termínem pro přijetí samotného rozhodnutí není možné obvyklým způsobem provést konzultaci se zájmovými skupinami zastoupenými ve Výboru. EHSV se naopak cítí donucen zaujmout postoj využitím zrychleného postupu.

⁽¹⁾ Stanovisko EHSV ze dne 31. května 2005 k návrhu rozhodnutí Rady o hlavních směrech politiky zaměstnanosti členských států (na základě článku 128 Smlouvy o ES), KOM(2005) 141 v konečném znění - 2005/0057 (CNS), zpravodaj: pan Malosse (Úř. věst. C 286, 17.11.2005) a stanovisko ze dne 13. února 2008 k návrhu rozhodnutí Rady o hlavních směrech politiky zaměstnanosti členských států (na základě článku 128 Smlouvy o ES), KOM(2007) 803 v konečném znění/2 (část 5) - 2007/0300 (CNS), zpravodaj: pan Greif (Úř. věst. C 162/92, 25.6.2008).

⁽²⁾ Úř. věst. C 128, 18.5.2010, s. 3.

2.6 EHSV proto rozumí všem hlasům, jež volají po přiměřeném odložení přijetí rozhodnutí o integrovaných hlavních směrech právě v takové situaci, kdy EU připravuje celkovou strategii rozvoje na příštích 10 let.

2.6.1 V případě, že k takovému odložení o několik měsíců dojde, což by Výbor jednoznačně uvítal, vyhrazuje si – nehlédě na připomínky a doporučení vyslovená v tomto stanovisku – právo na vypracování podrobného stanoviska z vlastní iniciativy k navrženým hlavním směrům, založeného na patřičně rozsáhlých konzultacích.

3. Obecné připomínky k navrženým hlavním směrům

3.1 Následkem hospodářské a finanční krize bude Evropa v nadcházejících letech muset řešit mimořádně napjatou situaci v oblasti zaměstnanosti. Současné studie předpokládají, že bude zapotřebí celé desetiletí ke zpětnému získání oněch více než 10 milionů pracovních míst, jež byla ztracena během nynějších krizových let⁽³⁾. Za těchto okolností se boj proti nezaměstnanosti musí stát jedním z hlavních cílů politiky EU a členských států. To by se podle názoru EHSV mělo v hlavních směrech projevit v mnohem větší míře.

3.1.1 Celkově byly navržené hlavní směry zredukovány z dosavadních osmi na čtyři a podle plánů Komise by měly platit beze změny až do roku 2014. EHSV v zásadě vítá toto zhuštění a víceletý cyklus, konstatuje však, že text je na mnoha místech velmi obecný a nepřesný. Obává se, že se členské státy těmito hlavními směry budou řídit pouze částečně. Z pohledu EHSV je jednoznačné, že nižší počet hlavních směrů ještě naléhavěji vyžaduje jasné a spolehlivé ukazatele, s nimiž bude možné dosažený pokrok měřit a monitorovat. To platí pro opatření zaměřená na specifické cílové skupiny, ale právě tak pro boj proti chudobě.

3.2 Předložené hlavní zásady politiky zaměstnanosti navíc neuvádějí vůbec žádné kvantitativní cíle kromě odkazu na následující tři hlavní cíle EU, na jejichž základě mají členské státy stanovit své vlastní vnitrostátní cíle:

— zvýšit zaměstnanost mužů a žen ve věku 20 až 64 let na celkových 75 %;

— snížit podíl dětí, které předčasně ukončují školní docházku, na 10 % a zvýšit podíl obyvatel ve věku 30 až 34 let, kteří mají ukončené terciární vzdělání či ekvivalentní vzdělání, nejméně na 40 %;

⁽³⁾ Skills supply and demand in Europe: medium-term forecast up to 2020 (Kvalifikace: střednědobá předpověď nabídky a poptávky v Evropě do roku 2020) (Cedefop, 2010), s. 35.

— snížit o 25 % počet Evropanů, kteří žijí pod vnitrostátní hranicí chudoby, což vyvede z chudoby 20 milionů lidí.

3.2.1 EHSV v tom spatřuje znatelné oslabení evropského přístupu a pochybuje, zda toto téměř výhradní přenechání definování konkrétních cílů politiky zaměstnanosti úrovni členských států umožní dodat plnění společných cílů závaznější charakter.

3.3 EHSV nemůže zcela pochopit zdráhavost při formulování evropských cílů, neboť během diskusí o strategii po roce 2010 prosazoval, aby se od společných cílů probíhající strategie neupouštělo, ale aby také – se zohledněním výchozí situace v jednotlivých členských státech EU – byly současně formulovány ambiciózní cíle ⁽⁴⁾.

3.3.1 EHSV v tomto smyslu také v několika stanoviscích navrhol, aby byl rámec hlavních směrů zaměstnanosti doplněn o měřitelné cíle, zejména v oblasti rovnosti žen a mužů, zaměstnávání mladých lidí, boje proti pracovním vztahům s nedostatečnou sociální ochranou, boje proti chudobě (také mezi chudými pracujícími), zaměstnávání zdravotně postižených atd. ⁽⁵⁾

3.4 Až dosud tvořily kostru evropské strategie pro zaměstnanost jasné cíle, jako např. dosažení opětovného začlenění dlouhodobě nezaměstnaných na trh práce, nabídka pracovních míst či odborné přípravy pro mladé lidi v krátkém časovém úseku, zřizování vhodných pečovatelských zařízení za účelem sladění profesního a rodinného života, snížení nerovností mezi příjmy žen a mužů. EHSV se domnívá, že tyto cíle musí být zachovány a případně posíleny.

3.5 EHSV kritizuje skutečnost, že v rámci navržených hlavních zásad politiky zaměstnanosti se celkově příliš málo zohledňuje politika rovnosti žen a mužů, např. podpora žen. Chceme-li opravdu snížit riziko chudoby v Evropě, musíme také stanovit seriózní cíle a iniciativy k odstranění stereotypů spojených s pohlavím, existující diskriminace na trhu práce a strukturálních příčin nerovností mezi příjmy žen a mužů. Rovněž je třeba odstranit překážky, které ženám brání

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 128, 18.5.2010, s. 3.

⁽⁵⁾ Stanoviska EHSV:

- stanovisko ze dne 30. září 2009 k tématu Práce a chudoba: na cestě k nezbytnému komplexnímu přístupu, zpravodajka: paní Prud'homme (Úř. věst. C 318, 23.12.2009, s. 52);
- stanovisko ze dne 1. října 2009 k tématu Souvislost mezi genderovou rovností, hospodářským růstem a mírou zaměstnanosti, zpravodajka: paní Ouin (Úř. věst. C 318, 23.12.2009, s. 15);
- stanovisko ze dne 1. října 2009 ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Strategie EU pro mládež – Investování do mládeže a posílení jejího postavení – Obnovená otevřená metoda koordinace přístupu k problémům a příležitostem mládeže, KOM(2009) 200 v konečném znění, zpravodaj: pan Sibian (Úř. věst. C 318, 23.12.2009, s. 113)

v přístupu do určitých profesních oblastí a omezují jejich podnikatelskou činnost ⁽⁶⁾. Předložené hlavní zásady k tomu v každém případě příliš nepřispívají.

4. Konkrétní připomínky a návrhy na doplnění čtyř hlavních zásad politiky zaměstnanosti

4.1 Hlavní směr 7: Zvýšit zapojení do trhu práce a snížit strukturální nezaměstnanost

4.1.1 EHSV v zásadě podporuje cíl EU zvýšit do roku 2020 zaměstnanost mužů a žen ve věku 20 až 64 let na celkových 75 %. Jedná se přitom o cíl nanejvýš ambiciózní, neboť bylo nejenom zvýšeno celkové cílové procento, ale oproti dosavadnímu cíli z něj také byla vyloučena věková skupina 15 až 19 let. EHSV se ptá po důvodech vyloučení mladých pracovníků z výpočtu celkové míry zaměstnanosti.

4.1.2 EHSV v této souvislosti rovněž konstatuje, že v současné situaci s rekordním počtem téměř 24 milionů nezaměstnaných není problémem obecný nedostatek pracovních sil na trhu práce, ale nedostatek kvalifikovaných pracovních sil v některých členských státech a obrovský nedostatek dostupných pracovních míst. Ke zvýšení zapojení do trhu práce a pro tvorbu pracovních míst je proto také třeba zvážit inteligentní opatření a modely zaměstnávání orientované na zlepšení rozdělení práce.

4.1.3 Právě s ohledem na velmi vysokou nezaměstnanost v EU se politika nesmí omezit pouze na zlepšení „zaměstnatelnosti“ pracovníků. Měla by se do budoucna spíše silněji zaměřit na investice orientované na budoucnost v oblasti výzkumu a vývoje, vzdělávání, infrastruktury, zdravotnictví a sociálních služeb, aby mohla vytvářet pracovní místa a účinně mobilizovat potenciál zaměstnanosti.

4.1.4 V této souvislosti je EHSV znepokojen tím, že cíl plné zaměstnanosti, jenž byl ústředním bodem předchozích hlavních směrů, se v nových hlavních směrech již nevyskytuje. Mluví se zde pouze o odstranění strukturální nezaměstnanosti a snížení „nečinnosti“. Podle EHSV by měl být tento hlavní směr v každém případě přepracován tak, aby opět směřoval k plné zaměstnanosti.

4.1.5 Aby právě v situaci hospodářské krize pokud možno nedošlo k dalšímu nárůstu počtu nezaměstnaných a aby nezaměstnanost nenabyla strukturální charakter, musí všechny nové integrované hlavní směry obsahovat vyváženou skladbu makroekonomických prvků, jež kombinuje hospodářskou politiku orientovanou na nabídku s hospodářskou politikou orientovanou na poptávku.

⁽⁶⁾ Stanovisko EHSV ze dne 29. září 2005 k tématu Chudoba žen v Evropě, zpravodajka: paní King (Úř. věst. C 24, 31.1.2006); a stanovisko ze dne 12. července 2007 k tématu Pracovní příležitosti pro prioritní skupiny (Lisabonská strategie), zpravodaj: pan Greif (Úř. věst. C 256, 27.10.2007); srov. také Rovnost žen a mužů – 2010, KOM(2009) 694.

4.1.5.1 Podle EHSV to předložené hlavní směry jako celek, a zvláště tento konkrétní hlavní směr, nezaručují. Co se týče politických opatření pro trh práce, je v nich jednoznačně příliš zdůrazňována nabídka (zlepšování zaměstnatelnosti). To je třeba kompenzovat silnějším zohledněním inteligentní politiky poptávky, jež podporuje budoucí růst a inovaci a přispívá k tvorbě dalších pracovních míst.

4.1.6 V dokumentu chybí rovněž zmínka o tom, že obnova růstu v zájmu stabilizace trhu práce musí být zajištěna především i posílením vnitřní poptávky (soukromými a veřejnými investicemi). Také není upřesněno, že opatření na podporu hospodářství a investice do zajištění zaměstnanosti nesmí skončit příliš brzy, aby se zabránilo dalšímu nárůstu nezaměstnanosti. Za těchto okolností se EHSV domnívá, že „strategie přechodu“ či konsolidační plány uvedené v hlavních směrech hospodářské politiky mohou být schváleny pouze při splnění určitých hospodářských podmínek a podmínek zaměstnanosti.

4.1.7 Co se týče doporučení členskými státy, aby do své politiky trhu práce začlenily zásady flexikurity vypracované Radou, je na místě připomenout, že tento hlavní směr nijak nepoukazuje na to, že kvalita pracovních míst by měla být stejně důležitou zásadou jako flexikurita, jak EHSV několikrát požadoval (7).

4.1.8 EHSV dále požaduje, aby bylo upřesněno, že podpora občanů při hledání práce by měla probíhat především poskytováním výkonných služeb v oblasti zprostředkování zaměstnání a méně prostřednictvím takzvaných pobídek formou podpory v nezaměstnanosti. Navrhuje proto v poslední větě prvního odstavce vyškrtnout slova „a zároveň jasně stanoví práva a odpovědnosti nezaměstnaného tak, aby aktivně hledal práci“. EHSV nepovažuje za nutné právě v období krize doporučovat zpřísnění podmínek pojištění v nezaměstnanosti.

4.2 Hlavní směr 8: *Rozvíjet kvalifikovanou pracovní sílu, která bude reagovat na potřeby pracovního trhu, prosazovat kvalitu pracovních míst a celoživotní učení*

4.2.1 Výbor velmi oceňuje fakt, že kvalita pracovních míst je alespoň zmíněna v názvu hlavního směru, s podivem však konstatuje absenci konkrétnějších aspektů provádění (např. v oblasti podpory zdraví v podnicích, existenčního minima, stanovení pracovní doby a omezení příliš dlouhé pracovní doby, slučitelnosti profesního a rodinného života). Očekával by rovněž výraznější podporu kvality pracovních míst v souvislosti se strategií flexikurity a současný důraz na význam vnitřní i vnější flexikurity, neboť právě flexibilní vnitřní trhy práce se přece v období krize nejlépe osvědčily.

(7) Stanovisko EHSV ze dne 22. dubna 2008 ke sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – K obecným zásadám flexikurity: větší počet a vyšší kvalita pracovních míst prostřednictvím flexibility a jistoty, KOM(2007) 359 v konečném znění, zpravodaj: pan Janson, spoluzpravodaj: pan Ardhe (Úř. věst. C 211, 19.8.2008); stanovisko EHSV ze dne 4. listopadu 2009 k tématu Lisabonská strategie po roce 2010, hlavní zpravodaj: pan Greif, CESE 1722/2009, odstavce 3.4.3.

4.2.2 Vzhledem k tomu, že tento navržený hlavní směr se obsahem z větší části shoduje s následujícím hlavním směrem 9, a ve snaze předejít duplicitě by se mělo seriózně zvážit sloučení obou těchto hlavních směrů. Naproti tomu by měl být zaveden oddělený hlavní směr na podporu kvality pracovních míst.

4.2.2.1 EHSV opakovaně tvrdil, že právě tehdy, když se stanoví kvantitativní cíl ke zvýšení míry zaměstnanosti, je třeba věnovat zvláštní pozornost kvalitativnímu rozměru nárůstu zaměstnanosti, neboť zaměstnanost za každou cenu (např. nestabilní pracovní poměry, chudí pracující atd.) nemůže být řešením.

4.2.3 Výbor v této souvislosti opakuje svůj požadavek opětovného zavedení kvalitativních cílů zaměstnanosti, které se při přepracování Lisabonské strategie v posledních letech do velké míry ztratily (např. ukazatele z Laekenu k měření tvorby kvalitních pracovních míst) (8).

4.2.4 V tomto kontextu EHSV také navrhuje na základě kvalitativních kritérií systematicky monitorovat nově vytvořená pracovní místa a doporučuje doplnit odkaz na hlavní výzvy pro evropský trh práce, které společně identifikovali evropští sociální partneři (9). Patří k nim např. to, že pracovní právo má podporovat stabilní smlouvy a že bez ohledu na druh uzavřené smlouvy musí mít všichni zaměstnanci právo na přiměřenou ochranu a jistotu zaměstnání.

4.3 Hlavní směr 9: *Zlepšit výsledky systémů vzdělávání a odborné přípravy na všech úrovních a zvýšit účast na terciárním vzdělávání*

4.3.1 Podle EHSV politika vytváření „dobrých pracovních míst“, k níž patří i ambiciózní cíle v oblasti všeobecného a odborného vzdělávání a přípravy i v oblasti celoživotního vzdělávání, významně přispívá k růstu a zvyšování produktivity. Proto je EHSV potěšen, že se tato problematika nachází mezi prioritami.

4.3.2 Jako u předchozího hlavního směru se i zde odkazuje na ukazatel týkající se mladých lidí, kterým hrozí vyloučení z trhu práce. Členské státy by měly učinit všechny kroky, které jsou zapotřebí k předcházení předčasného ukončení školní docházky, zejména s ohledem na snižování počtu mladých lidí, kteří nejsou zaměstnaní, nestudují nebo se nepodílejí na odborné přípravě. EHSV se domnívá, že tento stěžejní bod by měl být jasněji zdůrazněn, např. zachováním ambicióznějších cílů, jako jsou:

(8) Úř. věst. C 128, 18.5.2010, s. 3.

(9) Klíčové výzvy, kterým čelí evropské trhy práce: společná analýza evropských sociálních partnerů (2007), s. 61.

- snížení nezaměstnanosti mladých lidí nejméně o 50 %,
- stanovení maximálního období 4 měsíců pro hledání zaměstnání příp. učňovského místa.

4.3.3 EHSV připomíná, že k dosažení cíle strategie Evropa 2020, tedy 75 % zaměstnanosti, jsou zapotřebí také vhodná opatření politiky zaměstnanosti pro zdravotně postižené, kteří představují 16 % občanů v aktivním věku. Výbor proto vítá výslovné začlenění této skupiny obyvatelstva do hlavních směrů 7 a 10. Uvítal by také, kdyby hlavní směr 9 zahrnoval vzdělávání a odbornou přípravu pro osoby se zdravotním postižením.

4.4 Hlavní směr 10: Podporovat sociální začlenění a boj proti chudobě

4.4.1 EHSV výslovně vítá skutečnost, že „podpora sociálního začlenění a boj proti chudobě“ tvoří samostatný hlavní směr. Spatřuje v tom potvrzení svého několikrát vysloveného doporučení, že narůstající sociální nerovnost v Evropě vyžaduje společná opatření pro boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení. Bude zapotřebí celý balíček specifických opatření pro různé cílové skupiny. EHSV zastává názor, že v hlavním směru by mělo také být více zdůrazněno zejména snížení rizika chudoby dětí a mladých lidí a doplněno o konkrétní cíle.

4.4.2 Také snížení rizika chudoby vyžaduje řadu stabilních a spolehlivých ukazatelů umožňujících měřit a monitorovat dosažený pokrok. EHSV prosazuje, aby se míra ohrožení chudobou stala běžným všeobecně uznávaným relativním ukazatelem chudoby. EHSV považuje za rozumné vyvinout další doplňující ukazatele, které by např. měřily také poměr mezi příjmem a kupní silou a koncentraci příjmů (Giniho koeficient). V žádném případě to však nesmí vést k oslabení hlavního cíle.

4.4.3 EHSV vítá doporučení, aby se členské státy v oblasti snižování chudoby zaměřily na prosazování plné účasti na společenském a hospodářském životě a na rozšiřování pracovních příležitostí.

4.4.3.1 V této souvislosti se EHSV připojuje k závěrům nedávné studie Komise, podle níž se boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení musí také stát prioritou opatření proti chudobě mezi pracujícími⁽¹⁰⁾. Navrhuje zaručit existenční minimum a touto cestou bojovat s rozrůstáním sektoru nízkých mezd. Patří sem také:

- potlačení nestabilních pracovních poměrů ve prospěch dlouhodobých pracovních poměrů se sociálním zabezpečením,
- zajištění sociální ochrany v přechodném období mezi vzděláváním a výdělečnou činností,
- podpora účinných konceptů aktivní politiky trhu práce pro další vzdělávání a tvorbu pracovních míst především pro ty, kteří jsou kvůli nedostatečnému vzdělání vyloučeni z trhu práce,
- zařazení boje proti nezaměstnanosti mladých lidí a začleňování osob vyloučených z trhu práce mezi priority.

4.4.3.2 Všechny tyto aspekty by měly být do tohoto hlavního směru zařazeny, případně by měly být silněji zdůrazněny. V této souvislosti EHSV opakuje svůj nedávno předložený návrh na zavedení cílů pro systémy minimálního příjmu a systémy náhrady příjmů.

4.4.4 Boj proti chudobě vyžaduje zejména opatření v oblasti politiky zaměstnanosti a vzdělávání pro skupiny, jež jsou nadměru ohroženy chudobou (např. matky samoživitelky, osoby přistěhovaleckého původu, senioři s nízkými důchody, zdravotně postižení). Bylo by žádoucí jasněji formulovat pasáže a cíle týkající se začlenění těchto osob do společnosti a do trhu práce.

4.4.5 EHSV s uspokojením bere na vědomí zmínku o cenné úloze sociální ekonomiky při tvorbě a zachování pracovních míst a rovněž při boji proti chudobě a skutečnost, že jsou členské státy výslovně vyzývány, aby ji aktivně podporovaly. To odpovídá požadavkům EHSV, aby byl plně využit potenciál sociální ekonomiky zejména s ohledem na tvorbu pracovních míst v oblasti sociálních služeb.

V Bruselu dne 27. května 2010.

předseda
Evropského hospodářského a sociálního výboru
Mario SEPI

⁽¹⁰⁾ Working poor in Europe, studie Eurofound, 2010.

PŘÍLOHA

ke stanovisku Evropského hospodářského a sociálního výboru

Následující zamítnutý pozměňovací návrh získal více než čtvrtinu hlasů:

Odstavec 4.2.2

Změnit následovně

„Vzhledem k tomu, že tento navržený hlavní směr se obsahem z větší části shoduje s následujícím hlavním směrem 9, a ve snaze předejít duplicitě by se mělo seriózně zvážít sloučení obou těchto hlavních směrů. Naproti tomu by měl být vytvořen ~~zaveden~~ oddělený hlavní směr pro flexibilitu, v němž je mimo jiné zahrnuta i podpora kvality pracovních míst.“

Odůvodnění

Vyplývá z textu.

Výsledek hlasování

Pro:	58
Proti:	73
Zdrželi se hlasování:	2
